

Množení - Jiří Suchý

Bůh stvořil Evu a Adama,
řek Evě, ať Adama ráda má.

Adam řek: Co tě to napadá.
Jí to připadá jako záhada
a tak se obrátila na hada.

To, co jí řek had,
těžko vědeti,
zato víme na beton,
že chtěla děti.

I řek Adam: Pojď ven,
pro nás už ráj není,
nastává den
lidského množení,
množení, množení.

I počat byl Kain
a počat byl Ábel
a ti pak počali ty,
co počali Bábel.

A počat byl žebrák
a počat satrapa
a počali i ti,
co věří na čápa.

Počat Šalamoun,
co hodlal půlit dítě
a počat Číňan,
co z bource soukal nitě.

Když počlo Rakousko,
moc těch se zrodilo,
co říkaj: To za protektorátu nebylo.

Náš národ sám pak byl rozmnožený
zásluhou Oldřicha a Boženy
a český film pokračuje v té snaze,
na plátně nás učí, co je extáze.

Jak rozkázal Pán,
celý svět se množí,
lidí plnej krám
a nikde žádný zboží.

Když válka je
a napětí,
sotva se dva potkaj,
tak maj děti.

Je po válce,
zas napětí,
z každého napětí
jsou zas děti,
někdy po jednom, někdy po pěti.

Malý, velký, tlustý, tenký maj děti,

manželky, dcery, milenky maj děti,
služky, co jim perou plenky, maj děti
i princové a Sněženky maj děti,
Slovani a Taliáni maj děti,
ba i vegetariáni maj děti,
herci, básníci a blázni maj děti,
hosty z Františkových Lázní naj děti
i ty, co nechtěli děti, maj děti
a děti nechtěných dětí maj děti,
proto je jen zapotřebí věti,
jací jsme a nikoliv, čí jsme děti.

Tak proč se bát
a proč se prát,
když každý z nás
má děti rád.